

dre koncernforbundne virksomheder, som er underlagt tavshedspligt, med henblik på, at disse virksomheder anvender oplysninger til markedsføring over for den pågældende kunde. Det bemærkes i den forbindelse, at de videregivne oplysninger vil være omfattet af det modtagende instituts tavshedspligt.

En sådan videregivelse af generelle oplysninger om kundeforholdet til koncernforbundne virksomheder vil heller ikke være i strid med reglerne i forslaget til en lov om behandling af personoplysninger. Det er dog en forudsætning, at pengeinstituttet iagttager bestemmelsen i dette lovforslags § 36, inden det videregiver oplysningerne. Det indebærer bl.a., at pengeinstituttet skal undersøge i CPR, om kunden (forbrugeren) har frabedt sig henvendelser i markedsføringsøjemed. Er det ikke tilfældet, skal pengeinstituttet tydeligt og på en let forståelig måde oplyse om retten til at gøre indsigelse mod videregivelsen. Kunden skal samtidig gives adgang til på en nem måde inden for to uger at gøre sådan indsigelse, og oplysningerne må ikke videregives, inden denne frist er udløbet.

Lad mig i tilslutning til det anførte fremhæve, at begrebet sædvanlige kundeoplysninger i L 112 ikke omfatter f.eks. oplysninger om, hvor en indehaver af et dankort har benyttet sit kort. Om indholdet af begrebet sædvanlige kundeoplysninger henvises i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål nr. 1 (L 112 – bilag 4) og spørgsmål nr. 5 (L 112 – bilag 12)

Jeg skal desuden henvise til besvarelsen af spørgsmål 25.

Spørgsmål 30:

Ministeren bedes oplyse, om et finansielt institut som udsteder af et betalingsmiddel må videregive de sædvanlige/generelle oplysninger om kundeforholdet til andre virksomheder med henblik på markedsføring, og i tilknytning hertil specificere, hvilke oplysninger, jf. L 147, § 6, og bemærkningerne hertil der vil anses som generelle.

Svar:

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 53 a indebærer, at et pengeinstitut – i lighed med, hvad der følger af de nugældende bestemmelser – ikke uden kundens samtykke vil kunne videregive fortrolige kundeoplysninger – herunder oplysninger, som virksomheden har modta-

get i forbindelse med kreditvurdering – til virksomheder uden for koncernen med henblik på disses eller tredjemands markedsføring. Det gælder også oplysninger, som må betegnes som »sædvanlige kundeoplysninger« efter den nævnte bestemmelse.

Jeg skal desuden henvise til besvarelsen af spørgsmål 25.

Spørgsmål 31:

Ministeren bedes oplyse, om det er af betydning for, hvilke regelsæt der finder anvendelse, om et betalingsmiddel knyttes til en konto ved kontoens etablering eller efterfølgende.

Svar:

I modsætning til reglerne i L 63 gælder reglerne i bank- og sparekasseloven, uanset om et betalingsmiddel knyttes til en konto ved kontoens etablering eller efterfølgende.

Spørgsmål 32:

Ministeren bedes oplyse, om et finansielt institut kan videregive oplysninger, som er kommet til instituttets kundskab som led i dets virksomhed som kortudsteder, til koncernforbundne selskaber (finansielle eller ikke finansielle) med henblik på risikostyring i koncernen.

Svar:

Efter den foreslåede § 53 a, stk. 3, i lov om banker og sparekasser m.v. må andre oplysninger end oplysninger om rent private forhold videregives fra et pengeinstitut til koncernens moderselskab, hvis videregivelsen sker med henblik på styring af virksomheder i koncernen, og hvis moderselskabet er en finansiell virksomhed. Moderselskabet vil være underlagt tavshedspligt.

Oplysninger om privatkunder vil som udgangspunkt ikke anses af betydning for risikostyring efter stk. 3. Med henblik på en præcisering af dette har jeg fremsat et ændringsforslag til bestemmelsen, hvoraf det fremgår, at oplysninger om privatkunder ikke kan videregives til brug for risikostyring, bortset fra de særlige tilfælde, hvor oplysningerne om en privatkunde vedrører forpligtelser, der har eller vil kunne få en betydelig størrelse. Oplysninger om almindelige lønmodtagere vil derfor som udgangspunkt ikke kunne videregives med hjemmel i stk. 3.